

זיאד ואח'

ס'

ע"י בייכ עוה"ד עדי לנדאו ואח'

מהמוקד להגנת הפרט

ברח' עובדיה 4, ירושלים

טל: 02-6283555 פקס: 02-6233385

העותרים

- נגד -

משרד הפנים ואח'

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

רח' עוזי חסון 4, ירושלים

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

בחתום להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 3.12.03 מתכבדים המשיבים להגיש תגובה כדלקמן:

עניינה של העתירה במתן מעמד לעותר בישראל. עמדת המשיבים הנה כי דין העתירה להדחות כמפורט להלן.

1. העותר חנו יליד הכפר בית ליקיה באזור, קיבל תעודת לידה של האזור מהמינהל האזרחי ונרשם בפנקס הלידות (ר' נספח 1/ג ד).
2. הוריו של העותר נישאו בבית דין שרעי ברמאללה (ר' נספח 1/ב). אמו של העותר הנה הושבת האזור, ומוצאה מהכפר בית ליקיה. אביו של העותר היה בעבר תושב קבע בישראל, אולם, כפי שעולה מהעתירה, מאז שנת 1979 העתיק את מרכז חייו לירדן, שם הוא חי עד היום, ומכאן שאיננו עוד בעל מעמד בישראל. אביו של העותר מעולם לא הגיש עבור העותר בקשה לקבלת מעמד בישראל.
3. כעולה מהעתירה, העותר גדל לפחות חלק משנות ילדותו המוקדמת אצל משפחת אמו בבית ליקיה. כאשר חובא על ידי אחיו לירושלים ניסה לברוח לבית סבתו, ובסופו של דבר אף הובא לשם באמצעות אחיו. על פי הנטען, רק בגיל 13, עבר לגור שוב עם אחיו במזרח ירושלים.
4. לעותר עבר פלילי לא מבוטל. בשנת 2000 העותר הורשע בעבירות אלימות - הצתה ואיומים בגין נגור עליו עונש מאסר בפועל של 8- חודשים וכן מאסר על תנאי. בשנת 2002 הורשע העותר בעבירה של תיווך בעסקי סמים מסוכנים ושחיה בלתי חוקית בישראל, בגינה נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל. כמו כן תלויים ועומדים כנגד העותר מבי"דים בחשד לביצוע עבירות של תקיפת שוטרים, התחזות והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. כנגד העותר רשומים כ-20 תיקים נוספים אשר נסגרו מחוסר עניין לציבור, וזאת בעיקר בתחום הסמים והרכוש. על פי הרישום המשטרתי, רק שלשום, 9.12.03 נעצר

העותר במסגרת תיק נוסף (פ.א. 20772/03 מרחב יפתח), בחשד לביצוע עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה. העתק המרשם הפלילי וקובץ תמצאים מצורף ומסומן מש/א.

5 בעולה מהעתירה, העותר מעולם לא אומץ ע"י מי מאחיו, כל שנטען הוא שאחיו קיבל אפטרופסות עליו בבית דין שרעי. המדינה והיועץ המשפטי לא היו צד להליך זה, וספק רב אם לאפטרופסות זו יש נפקות כלשהי בתחום המשפט האזרחי והמנהלי, מכאן גם הספק שמא יש בה לשמש אינדיקציה ראייתית כלשהי לזיקתו של העותר לישראל. יתר על כן, מהעתירה עולה כי העותר בעצם גדל והסתובב ברחוב, ועוד בהיותו נער התרחק ממשפחתו, אף מטעם זה עולה ספק לגבי משמעותה ונפקותה של האפטרופסות הנטענת, מכל מקום ודאי שלא ניתן להציגה כ"אימוץ", המצדיק מתן מעמד.

6 בקשת אחיו של העותר, לחשיג עבורו מעמד בישראל, כפופה לקריטריונים הכלליים לאורם נבחנות בקשות לאיחוד משפחות, ובכלל זה העדר מניעה פלילית. בקשות העותר לאחמ"ש עם אחיו נדחו, בין היתר, לאור המניעה הפלילית.

7 העותר מבסס את העתירה על הטענה כי מצבו הנו כשל "חסר מעמד" במקום כלשהו בעולם, וכי זיקתו היחידה הנה למדינת ישראל. תיאור זה אינו תואם את המציאות העותר נולד באזור, וגדל, לפחות חלק בשנות ילדותו באזור. משפחת אמו מהאזור. העותר לא נתן טעם כלשהו מדוע לא דאג לחסדיר רישומו במרשם האוכלוסין באזור. העותר לא הביא כל ראיה לתמוך בטענתו מרזיקת הלכת כי בכל מקום בו ישנה (לרבות באזור) יש משום אי-חוקיות.

8 באשר לקבלת מעמד באזור, יצוין כי בהתאם לסעיף 28 לנספח האזרחי להסכם הביניים בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית (להלן - הרש"פ), תיקון קובץ מרשם האוכלוסין באזור והענקת רשימות ישיבה וביקור שם נתונים כידי הרש"פ. לפי הוראות הסכם הביניים, אילו היה מגיש העותר בקשה לקבלת מעמד באזור טרם הגיעו לגיל 16, היתה הרש"פ רשאית להעניק לו מעמד זה.

9 מסיבות השמורות עמם, לא עשו כן העותר ובני משפחתו. הערוץ העומד היום בפני העותר לקבל מעמד באזור הוא על דרך של איחוד משפחות באזור. הסמכות להכריע בבקשה לאיחוד משפחות באזור הנה של הרשות הפלסטינית, בכפוף לאישור הצד הישראלי. הצד הישראלי אינו דן בבקשות לאחמ"ש בלא שאלה הוגשו אליו על ידי הרש"פ ואין הוא מוסמך לדון בבקשה כאמור בלא שעברה קודם הליך של אישור ברש"פ. העותר אינו מצוין בעתירתו אם הגיש בקשה כאמור לרש"פ. מכל מקום, כל עוד לא הוגשה בקשה כאמור ואושרה ע"י הרש"פ, אין מדינת ישראל בת-דברו של העותר.

10 לאור המצב המדיני בטחוני, בקשות לאחמ"ש באזור אינן מטופלות מאז חודש ספטמבר 2000, וישראל אף אינה מוכנה לקבל בקשות כאלה מהצד הפלסטיני. מדיניות זו עמדה לביקורת שיפוטית ואושרה ע"י בית המשפט העליון במספר פסקי-דין (ר' לדוגמא בג"צ 6133/03 אבו בכר ואח' נ' שר הבטחון (העתק פסה"ד רצ"ב ומסומן מש/ב); בג"צ 7251/02 אלהליס ואח' נ' מפקדת חטיבת בנימין ואח'; בג"צ 6788/02 קינאנה נ' מפקד כוחות צה"ל; בג"צ 5957/02 אעתאדל נ' מפקד חטיבת בנימין ואח').

11. לאור הבעייתיות המתוארת לעיל בהסדרת רישומו של העותר במרשם התושבים באזור בתקופה הנוכחית, מסכימים המשיבים להעניק לעותר מעמד זמני מקביל לרשיון ישיבה מסוג 1/3 למשך תקופה של שנה, וזאת בכפוף להתחייבותו של העותר להגיש לרשייפ בקשה לרישומו במרשם האוכלוסין של האזור, אשר תטופל מיד עם חידוש הפעלתו של הליך הטיפול בבקשות אלה, וכן בכפוף להתחייבות שיתנו אחיו, להרחיקו מעיסוקו בפלילים וליטול אחריות לשיקומו, כל עוד נמצא העותר בתחום ישראל. העותר יוכל לפנות בבקשה להאריך את תקופת רשיון הישיבה, בקשתו תיבחן בשים לב למכלול השיקולים והנסיבות שביסוד הסכמת המשיב דלעיל, ובכפוף לעמידת העותר בתנאים האמורים.

12. יודגש כי אין בהסכמת המשיבים למתן מעמד זמני לעותר, משום הסכמה או אישור לטענה מטענות העותר בעתירה, אין זאת אלא ניסיון ליתן מענה אד-הוק לבעיית העותר, בשים לב לנסיבות ולתנאים המיוחדים, וזאת עד להסדרת רישומו באזור.

לאור כל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט לדחות את העתירה.

היום, ט"ז כסלו, תשס"ד - 11 דצמבר, 2003

 אריז פדון, עו"ד
 עוזר ראשי לפרקליט מחוז ירושלים